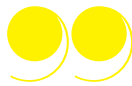

کمپ دیوید برای صلح میان حالت جنگ ۳۰ ساله بین دو کشور مصر و رژیم اشغالگر قدس امضا شد که بر اساس مفاد آن اسرائیل سراسر شبه جزیره سینا را به مصر بازمی گرداند و در مقابل مصر، اسرائیل را به رسمیت می شناخت

وعده صادق

اما طمع و دست درازی های اسرائیل به فلسطین منتهی نشد و با حمله های گاه و بیگاه به شهرهای لبنان و درگیری میان نیروهای دو طرف و به اسارت گرفته شدن نیروهای لبنانی، حزب الله بارها درخواست آزادی لبنانی ها را از اسرائیل خواستار شد و طی پیام هایی متذکر شد تل آویو به توافق دو طرف که در سال ۲۰۰۴ نوشته شده، پایبند نبوده است. پس از رد این درخواست ها از سوی رژیم صهیونیستی، در ژوئیه ۲۰۰۶ نیروهای حزب الله لبنان در مرز لبنان و اسرائیل با وارد شدن به خاک اسرائیل به گروهی از نیروهای زمینی ارتش اسرائیل حمله کردند و سه سرباز اسرائیلی را کشتند و دو سرباز اسرائیلی را اسیر گرفته

وبه خاک لبنان انتقال دادند؛ عملیاتی که حزب الله لبنان بر آن لقب «وعده صادق» گذاشت. ارتش اسرائیل هم بلافاصله برای نجات جان دوسرباز اسیر گرفته شده اقدام کرد که در نهایت پنج سرباز دیگر مجروح و پنج شهروند غیرنظامی نیز مجروح شدند. حزب الله لبنان نام این یورش را «پاسخ عادلانه» گذاشت و سید حسن نصرالله برای بازپس دادن دوسرباز اسیر اسرائیلی پیش شرط آزادی چهار عضو حزب الله لبنان را از زندان های اسرائیل خواستار شد و سرانجام با قطعنامه ۱۷۰۱ شورای امنیت در تاریخ ۱۴ اوت ۲۰۰۶ پایان یافت، به طوری که مرزی در این جنگ تغییر نکرد.

غزه، مظلوم اما مقاوم

سال ۲۰۰۸ بود که اسرائیل عملیاتی با عنوان سرب گذاشته را علیه مردم غزه کلید زد؛ جنگی که ۱۱ روز طول کشید و بین اعراب به کشتار غزه شهرت دارد. فلسطینی ها این جنگ، بخصوص روز نخست آن را به اسم کشتار شنبه سیاه به خاطر سپرده اند. نبرد اسرائیل و حماس در غزه اندکی پس از خاتمه توافقنامه ۶ ماهه ای که بین اسرائیل و حماس و ۱۲ گروه شبه نظامی به امضا رسیده بود، شروع شد. بر اساس آن توافقنامه، حماس و اسرائیل متعهد شده بودند از دست

زدن به عملیات مسلحانه علیه خاک یکدیگر خودداری کنند. در طول این ۶ ماه، اسرائیل، حماس را به نقض قرارداد به دلیل پرتاب راکت به سمت خاک خود متهم کرده و حماس، اسرائیل را به نقض قرارداد به دلیل ادامه محاصره اقتصادی و سوختی غزه متهم کرد. در طول جنگ شورای حقوق بشر سازمان ملل متحد در قطعنامه ای اسرائیل را متهم به «نقض فاحش حقوق بشر» کرد و در عین حال خواستار پایان یافتن حملات موشکی علیه شهروندان اسرائیل شد.

و باز هم سایه جنگ بر سر مردم غزه

عملیات «بنیاد استوار» در سال ۲۰۱۴ چندمین درگیری نظامی اسرائیل با فلسطینیان در نوار غزه بود؛ عملیاتی که سوت آغازش را نیروی هوایی اسرائیل به صدا درآورد و نوار غزه را مورد حمله قرار داد. فلسطینیان و گردان های عزالدین قسام، شاخه نظامی حماس، در مقابل، مناطق تحت کنترل اسرائیل را موشک باران کردند که پس از هجوم زمینی نیروهای نظامی اسرائیل به غزه، وارد مرحله تازه ای شد. هر چند حمله های اسرائیل به مصر، اردن و حتی لبنان قطع و دست درازی هایش محدود شد، اما آنچه هنوز به قوت خود باقی است، ناخچ بودن حقی است که صهیونیست ها به اجبار از مردم فلسطین و غزه گرفته اند؛ حمله های گاه و بیگاه اسرائیل و آوار شدن سقف خانه های غزه بر سر کودکان و زنان فلسطینی حرف

تازه ای نیست که جهان نشنیده باشد، اما قدرت همچنان در میدان صهیونیست ها است. آن سال ها حوالی جنگ ۳۳ روزه لبنان، سردمداران رژیم صهیونیستی گنج و سردرگم تنها نظاره گرو قایع اتفاقیه یومیه بودند و حکایت آنها در مارون الراس، عینا الشعب، عیترون و در جای جای لبنان چونان بنت جبیل بود. صهیونیست ها که یک سرباز خود را برتر از یک هزار سرباز عرب می دانستند، حالا آتش جنگ و ناامنی میهمان خانه های شهرک نشین ها شده و همان سربازهای برترشان اسیر نیروهای مقاومت فلسطینی شده اند. رزمندگان غزه حالا برهم زنده همه معادلات شده اند، مجاهدانی از جنس «زیر الحدید» که این مرتبه به لطف امدادهای الهی و غیبی، نیروهای اسرائیل را ضربه فنی کرده اند.

مبارزه برای بازگشت هویت به سرزمین

به دنبال اعلام موجودیت اسرائیل در مجامع بین المللی، در نهایت اولین جنگ اسرائیلی ها با پیروزی آنها همراه شد و نوار غزه به اداره مصر و کرانه باختری به اردن کنونی سپرده شد که تاکنون نیز ادامه دارد. از نظر صهیونیست ها، این نخستین جنگ اعراب و اسرائیل نشان دهنده جنگ پیروزمندانه استقلال است، اما از نظر فلسطینی ها سال ۱۹۴۸ همچنان سال نکت است. در پی به قدرت رسیدن جمال عبدالناصر، رئیس جمهور ملی گرای مصر، تنش ها شدت گرفت. در سال ۱۹۵۶ دولت مصر آبراه سوئز را که در مالکیت اروپاییان بود ملی اعلام کرد و این اقدام بحرانی بین المللی در پی داشت. در اکتبر همان سال به شبه جزیره سینا حمله کرد تا پایگاه های نظامی عرب ها را در آن منطقه منهدم کند. ارتش اسرائیل ظرف ۵ روز غزه، رفح و عریش را تصرف کرد.

بخشید و نیروی هوایی اسرائیل هم در پاسخ به این بمباران ها ۶ هواپیمای میگ سوریه را در آسمان منهدم کرد. جنگی که عایدی اش برای اعراب از دست دادن شهرکهنه بیت المقدس، شبه جزیره سینا، نوار غزه، کرانه باختری رود اردن و بلندی های جولان واقع در مرز اسرائیل و سوریه بود. پس لرزه های جنگ ۶ روزه اما در ۱۹۷۳ بار دیگر به جنگی تمام عیار تبدیل شد. در ۶ اکتبر در یوم کیپور از روزهای مقدس یهودیان-مصر از طریق آبراه سوئز و سوریه در بلندی های جولان به اسرائیل حمله کردند. در مقابل ارتش اسرائیل در خاک سوریه پیشروی و با عبور از آبراه سوئز و استقرار نیروهایش در کرانه غربی آن، ارتش سوم مصر را محاصره کرد.

نوامبر ۱۹۷۳ موافقتنامه آتش بس میان اسرائیل و مصر امضا شد که به موجب آن اسرائیل باید در شبه جزیره سینا به غرب گذرگاه های متلا و جدی عقب نشینی می کرد و مصر هم باید از شمار نیروهای خود در کرانه شرقی آبراه سوئز می کاست. از طرفی دیگر دو سال بعد اسرائیل و سوریه موافقتنامه آتش بس را در ۳۱ مه ۱۹۷۴ امضا کردند و بر اساس آن منطقه حائل زیر نظر سازمان ملل میان نیروهای آنها قرار می گرفت و زندانیان جنگی مبادله می شدند.

کمپ دیوید؛ پرنده صلح به رنگ خون

کمپ دیوید برای صلح میان حالت جنگ ۳۰ ساله بین دو کشور مصر و رژیم اشغالگر قدس امضا شد که بر اساس مفاد آن اسرائیل سراسر شبه جزیره سینا را به مصر بازمی گرداند و در مقابل مصر، اسرائیل را به رسمیت می شناخت. در پی آن بود که دو کشور روابط

سال ۲۰۰۸ بود که اسرائیل عملیاتی با عنوان سرب گذاشته را علیه مردم غزه کلید زد؛ جنگی که ۱۱ روز طول کشید و بین اعراب به کشتار غزه شهرت دارد. فلسطینی ها این جنگ، بخصوص روز نخست آن را به اسم کشتار شنبه سیاه به خاطر سپرده اند